

UIRTHUIZEN : Gr :: Uthuson, 1^e helft 11^e, D W IX a 1 b, 14 r°; eind 11^e, ib. 24 r°. Germ. *ūta-* „uit, buitenwaarts gelegen” + *hūsum*, dat. pl. bij *hūsa-* n. „huis”.

UITKERKE : Bg :: Utkerke, (1060-70) kop. 12^e en 13^e, transl. s. Lewinnae, Bw 19, 149 v° en O 716 IV 97 r°; 1171, S Z 11. — Utkerca, 1089, ed. DB, p. 297; (1099-1131), G SB; 1135, E D; 1177, S Z 14; 1187, Mze II 252/2. — Uthkerca, 1100, E D. — Vtcherka, 1110, bulle, E D. — Utkerka, 1146, E D; 1177, S Z 14. Germ. *ūta-* „uit, buitenwaarts gelegen” + *kirika* „kerk”.

UITLEDE (verdwennen gracht bij Terneuzen : Zl) :: Udlede, 1190, X E 7013/32. Germ. *ūta-* „uit, buitenwaarts gelegen” + *laidu-* f. „geleide = gegraven of vergraven waterloop”.

UITWEG (weg te Eiteren : IJselstein : Ut) :: uiam quę dicitur Vtweg, (1164-69), Hg N I, f° 2007.

UITWIJK [Almkerk : Nb] :: Utwic, 1108 kop. midden 12^e, U B 43, 42 v°. — Utwicht, 1173, Po. Germ. *ūta-* „uit, buitenwaarts gelegen” + *wika-* m. „dochternederzetting”.

UKEL (onb. in de Tielerwaard) :: —, 993 kop. midden 12^e, U B 43, 22 v°.

UKKEL : Br :: Uclos, 1117, X E 7013/6 en 7; 1223, X E 7014/67. — Hucclo, (± 1125), X E 7013/10. — Uccle, 1173, X E 7013/22. — Uccla, 1179, X Br 3; 1209, X E 5566/7. — Occlos, (± 1180), X E 7013/42. — de Veclo, (± 1184), X E 7013/25. — Ucclos, (± 1185), X E 7013/26; 1197, X E 7013/37; 1222, X E 5566/32. — Ukel, 1195, G N. — Vculo, 1201, X E 7014/44. — Ucle, 1219, X E 7014/57. — Uclo, 1223, X E 7014/67; 1225, X E 7014/69. Germ. *hugna-* m. „wild zwijn” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.

UKSEM = fra. Uxem : Du :: Uckesham, 981 vals ± 1035, ed. DB, p. 170; 1038, ed. ib. 198. — Ukesham, 2^e kwart 11^e, ed. ib. 172. — Vxhem, 1219, S D 548.

Germ. *Ukkas hamma-* m. „landtong uitpringend in overstromingsgebied, van Ukko”.

ULCA” [Trier : Tr] :: uineę ex quibus una quę Teutonicorum eloquio Ulca dicitur, 973 falsch 12., Tr H 8. Rom. *ulca* „Weingarten”.

ULDINON” (onb. in Groningen) :: Uldinun, Uldinon, eind 11^e, D W IX a 1 b, 22 r°, 24 v° (hetzelfde?).

ULENBURG” (onb. ± Brussel : Br) :: —, 1110, X E 7013/5. Germ. *uwwilōn-* f. „uil” + *brōka-* m. n. „moeras”.

ULFT [Gendringen : Gl] :: Vlfte, 1122, Xt 15; 1136, D Kd 1. — Uluete, 1132, Xt 20. — Ulft, 1135, K SU 7. — Vlfde, 1135, K HUA 15 a. — Vlfthe, 1136, D CB 6 en 7. — Ulfeta, 1138, D Kp 3.

ULINABACH” [Mersch : Lx] :: —, 960, Kb 211/48.

ULLIAS” (inc. entre Condé-sur-l’Escaut et Blaton) :: terram inter Condatum et Blatun quam Ullias vocant, 1140, Pa L 1009 B/6.

ULMEN-MEISERICH : Kb :: Ulmina, 1130, Tr C 6; (1130), Kb 210/28. — Vlma, 1131, bulle, D CB 3. — Vlmena, 1136, Kb 180/18; 1144, Kb 180/23. — Ulmenne, (1120-62), Kb 180/34; (± 1165), Kb 128/13; (± 1170), Kb 128/17; (± 1210), Kb 128/31. — de Ulmeno, 1176, D Br 16. — Vlmene, 1208, K SP 35; (1208), Kb 181/12.

ULMEA” (unb., ± Sobernheim : Kb?) :: —, 1074 kop., ed. Beyer n° 374.

ÜLPENICH : Kö :: in Vlpiaco, Vlpech, 1140,